

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 20 juni 1994 door de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot vaststelling van de exploitatievoorwaarden voor terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en tot regeling van de toekenning van de voor die exploitatie vereiste vergunningen", heeft op 4 oktober 1994 het volgend advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe de voorwaarden te bepalen voor de exploitatie en classificatie van terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven (artikelen 2 tot 4) alsmede de procedure vast te stellen welke moet worden in acht genomen voor de toekenning, de schorsing of intrekking van de voor die exploitatie vereiste vergunning en vergunning op plan (artikelen 5 tot 12) en de daarop betrekking hebbende beroepen (artikelen 13 tot 21).

Het ontwerp bevat eveneens voorschriften in verband met het aan elke vergunninghouder te bezorgen herkenningsteken dat aan de hoofdingang van het terrein moet worden aangebracht, stelt beschermde benamingen in en legt de vergunninghouder informatieverplichtingen op (artikelen 22 tot 25).

Ten slotte bevat het ontwerp ook een overgangsregeling voor de terreinen die over een vergunning beschikken, afgegeven op grond van de thans geldende wet van 30 april 1970 op het kamperen, eensdeels, en voor de terreinen waarvoor geen vergunning werd afgegeven overeenkomstig die wet (artikel 26). Het ontwerp heft tevens een uitvoeringsbesluit op van de voornoemde wet van 30 april 1970 (artikel 27).

2. Het ontwerp vindt zijn rechtsgrond in de artikelen 3, § 2, 4, 5, 6, 9, 12 en 13 van het decreet van 3 maart

.../...

1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven.

Op een aantal punten worden de voornoemde decretale bepalingen niet ten volle uitgevoerd : zo stelt het ontwerp niet de in artikel 6, 1° en 6°, van het decreet bedoelde openings- en exploitatienormen vast met betrekking tot de specifieke aspecten inzake brandbeveiliging en het premiestelsel en wijst het evenmin de ambtenaren aan die belast zijn met de opsporing en de vaststelling van de overtredingen van het decreet (artikel 9 van het decreet).

Juridisch belet uiteraard niets de Vlaamse regering deze uitvoeringsmaatregelen bij afzonderlijke besluiten vast te stellen. Het ware nochtans wenselijk, met het oog op de coherentie van de uit te vaardigen regeling, alle uitvoeringsbepalingen in een zelfde besluit op te nemen.

3. Luidens artikel 13 van het voornoemde decreet bepaalt de Vlaamse regering de datum waarop het decreet in werking treedt.

Artikel 28 van het ontwerp regelt de gelijktijdige inwerkingtreding van het decreet en van het ontworpen besluit.

De inwerkingtreding van een decreet waarin een uitvoeringsbesluit rechtsgrond vindt, moet echter logischerwijze de inwerkingtreding van dit uitvoeringsbesluit voorafgaan.

.../...

Bijgevolg verdient het aanbeveling de bepaling die de inwerkingtreding van het decreet betreft, hetzij uit artikel 28 te lichten en op te nemen in een afzonderlijk besluit, hetzij op zijn minst in (een nieuw) artikel 1 van het ontwerp.

4. Luidens artikel 4, § 1, van het decreet wordt over de vergunning beslist door "de Commissaris-generaal van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme".

De bepalingen van artikel 5, eerste volzin, artikel 6, §§ 2 en 5, artikel 7, § 3, artikel 10 en artikel 11, eerste volzin, van het ontwerp zijn met dat voorschrift van het decreet niet in overeenstemming in de mate dat ze bevoegdheden in verband met de afgifte van de vergunning opdragen aan het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (V.C.G.T.).

VOORAFGAANDE OPMERKINGEN.

1. In het ontwerp wordt naast de term "openlucht-recreatieve verblijven" (in artikel 1, 7°, 10° en 12°) ook "verblijven" gebruikt (in de artikelen 1, 8°, en 3, 1°, 3°, 4° en 11°). Bij gebrek aan omschrijving in het decreet of het ontwerp dient men deze laatste term te vermijden.

.../...

2. Voorts wordt in het ontwerp op uiteenlopende wijze verwezen naar de openluchtrecreatieve verblijven bedoeld in artikel 2, § 1, 2°, van voornoemd decreet : "vaste constructie zoals vermeld in artikel 2, § 1, 2° van het decreet" (artikel 1, 8°), "openluchtrecreatieve verblijven zoals vermeld in artikel 2, § 1, 2° van het decreet" (artikel 1, 10°), "verblijven zoals bepaald in art. 2, § 1, 2° van het decreet" (artikel 3, 3°), "de percelen en de verblijven van een vakantiepark" (artikel 3, 11°), "terreinen met verblijven, zoals voorzien in art. 2 § 1, 2° van het decreet" (artikel 5, 3°, b), "percelen voor verblijven zoals bedoeld door art. 2 § 1, 2° van het decreet" (artikel 5, 7°).

Bovendien is niet duidelijk of wat onder de term "vaste constructie" moet worden verstaan (artikelen 1, 8°, 3, 10°, en 5, 3°, b), in alle gevallen kan worden gelijkgesteld met de openluchtrecreatieve verblijven bedoeld in artikel 2, § 1, 2°, van dat decreet. Daarnaast wordt ook de term "verblijfsgebouwen" gebruikt (artikel 25, § 1, derde streepje).

In deze terminologie dient eenvormigheid te worden gebracht.

3. Wanneer in de ontworpen bepalingen wordt verwezen naar artikelen van het decreet of van het ontwerp, gebruik men niet de afkorting "art." maar voluit het woord "artikel" : aldus in artikel 2, artikel 3, 3°, artikel 5, 3°, b), en 7°, artikel 7, § 3, en artikel 11, 4°.

.../...

4. Men vervange in artikel 1, 7°, 8°, 10°, 12° en 14°, artikel 3, 3°, artikel 5, 3°, b), en artikel 7, § 3, de woorden "vermeld/bepaald/voorzien in artikel ... van het decreet" door "bedoeld in artikel ... van het decreet".

5. Bij verwijzing naar een ander artikel van het ontwerp zijn de woorden "van dit besluit" overbodig. Deze woorden kunnen dan ook beter worden geschrapt in de artikelen 3, 10°, 7, 12, 19, 20 en 23.

6. De artikelen 6, 7, 22, 25 en 26 behoeven geen indeling in paragrafen.

7. Men gebruike in plaats van streepjes in de artikelen 13, 15 en 25 de vermeldingen "1°, 2° ..." en in artikel 3, 5°, voor verdere onderverdeling de vermeldingen "a), b), ...".

8. Om in overeenstemming te zijn met de terminologie gehanteerd in de artikelen 4 en 7 van het decreet, dienen in het opschrift van hoofdstuk III en in artikel 9, de woorden "tijdelijk of definitief intrekken" te worden vervangen door "schorsen of intrekken".

.../...

Op overeenkomstige wijze vervange men in de artikelen 8 en 13 de woorden "tijdelijk of definitief ingetrokken" en in artikel 10 de woorden "tijdelijk of definitief intrekt".

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Opschrift.

Het ontworpen opschrift is vrij lang en dekt toch niet de volledige inhoud van het besluit. Het kan beter worden gesteld als volgt :

"Besluit van de Vlaamse regering betreffende de exploitatie van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven".

Aanhef.

1. Het verdient aanbeveling in een eerste aanhef-verwijzing artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen te vermelden, waarin de Vlaamse regering rechtstreeks rechtsgrond vindt om aan de Vlaamse minister bevoegd voor toerisme opdrachten te geven (zie onder meer de artikelen 4 en 13).

.../...

2. In het tweede lid (dat, indien wordt ingegaan op de suggestie sub 1, het derde lid wordt) schrijve men : "adviezen ... gegeven op 21 april en 16 november 1993".

3. In het vierde (lees : vijfde) lid dient niet te worden verwezen naar de datum van het advies van de Raad van State. Men schrappe bijgevolg de woorden "gegeven op".

4. Aangezien ook de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden met de uitvoering van het besluit wordt belast en het medeondertekent, dient zij ook te worden vermeld in het voordrachtformulier.

Artikel 1.

1. Men redigere de bepaling sub 7° als volgt :

"kamperen : het als overnachtingsgelegenheid gebruiken van openluchtrecreatieve verblijven bedoeld in artikel 2, § 1, 1°, van het decreet, voor vakantie ... als dusdanig handelen;"

2. De definities onder 8°, 12° laatste volzin, en 13° bevatten normatieve bepalingen, die niet op hun plaats zijn in het artikel dat de in het ontwerp gebruikte begrippen omschrijft. Die bepalingen dienen in andere artikelen van het ontwerp te worden opgenomen.

.../...

3. Volgens de gemachtigde ambtenaar dient men in 12° het woord "kampeerterrein" door "terrein" te vervangen.

4. Het is de Raad van State niet duidelijk waarom in 8° de uitdrukking "gekampeerd wordt" is gebruikt en in 11° daarentegen "gekampeerd kan worden", noch of aan dit verschil in redactie een bedoeling voorligt. In bevestigend geval blijkt deze niet uit de tekst. Alleszins is niet uit te maken of het woord "kan" wijst op de fysische geschiktheid van de bedoelde plaats om erop te kamperen, dan wel op de verplichte beschikbaarheid van dergelijke plaatsen.

Artikel 2.

1. Volgens de gemachtigde ambtenaar dient onderscheid te worden gemaakt tussen de in het ontwerp vastgestelde tijdelijke ontheffingen van de vergunningsplicht en de door artikel 3, § 2, van het decreet verleende ontheffing en wordt met de ontworpen bepalingen niet beoogd nadere uitvoering te geven aan artikel 3, § 2. Men stelde daarom duidelijkheidshalve de inleidende zin als volgt :

"Onverminderd de vrijstelling van vergunning bedoeld in artikel 3, § 2, tweede volzin, van het decreet, wordt de houder van een terrein tijdelijk ontheven van de vergunningsplicht indien hij dit terrein uitsluitend ter beschikking stelt van :".

.../...

2. Het is niet duidelijk wat in 2° moet worden verstaan onder "groepen" van kampeerverenigingen en in 3° onder "evenement".

Artikel 3.

1. De vergunning is reeds gedefinieerd in artikel 1, 14°. Overigens is het niet krachtens artikel 7, maar krachtens artikel 4 dat de classificatie gebeurt.

Men late het artikel aanvangen als volgt :

"De vergunning kan worden verkregen onder de volgende voorwaarden :

1° het terrein voldoet ten minste aan de classificatievoorwaarden voor de laagste categorie van terreinen bedoeld in artikel 4;

2° (de bepaling van 1° van het ontwerp);

3° ...;

...".

2. In 1° van artikel 3 (dat 2° wordt) dient te worden bepaald hoe breed de strook moet zijn die het terrein afscheidt van de omgeving. Bij gebreke daarvan kan deze

.../...

bepaling niet dienstig zijn als exploitatievoorwaarde of classificatienorm (1).

Wat de term "verblijven" betreft, kan worden verwezen naar de tweede voorafgaande opmerking.

Men schrijve dus wat volgt :

"2° het terrein is door middel van een strook van ten minste ... meter breedte, zonder (verblijven), afgescheiden van ...".

3. Volgens de gemachtigde ambtenaar rust de verplichting om controle uit te oefenen op de drinkbaarheid van het drinkwater op de vergunninghouder, wat in de eerste volzin in het tweede lid van 2° moet worden vermeld.

4. In 3° (lees : 4°) is de laatste volzin overbodig.

5. In 4° (lees : 5°) schrijve men in het tweede lid "de vergunninghouder" in plaats van "de exploitant".

6. De inleidende zin van 5° (dat 6° wordt) stelle men beter als volgt :

(1) In het koninklijk besluit van 30 oktober 1973 betreffende de weekendverblijfparken zijn in artikel 2, 3° en 5°, zulke breedtes bepaald.

"(6°) de vergunninghouder organiseert de verwijdering van het afval op volgende wijze :

a) Het gebruik ...".

7. Hetgeen bepaald is in de tweede, derde en vierde volzin van het 10° (lees : 11°) (vanaf "Op deze voorwaarde wordt ..." tot "... alle door dit besluit opgelegde voorwaarden") dient bij de overgangsbepalingen van het ontwerp te worden ondergebracht.

In de vierde volzin kan de omschrijving "de laagste categorie, zoals bepaald in (beter : krachtens) artikel 7 (lees : artikel 4) van dit besluit" worden gepreciseerd.

8. Volgens de gemachtigde ambtenaar is het de bedoeling de punten 1° tot 10° en 12° cumulatief van toepassing te maken op die verblijfsvormen welke tevens moeten beantwoorden aan de bepalingen van de in 11° vermelde koninklijke besluiten.

Het 11° redigere men dan ook beter als een tweede lid van het ontworpen artikel dat kan luiden als volgt :

"De verblijven van een vakantiepark moeten bovendien beantwoorden, naar gelang van het geval, aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 30 oktober 1973 betreffende de weekendverblijfparken of van het koninklijk

.../...

besluit van 31 december 1975 betreffende de weekendverblijfparken in de kustgemeenten".

Artikel 4.

Uit de tekst blijkt niet duidelijk dat met dit artikel uitvoering wordt gegeven aan de bepaling van artikel 6, 5°, van het voornoemde decreet, welke de Vlaamse regering opdraagt inzake de classificatie de normen te bepalen waaraan een terrein moet voldoen. Dat het hier om deze classificatie gaat, blijkt enkel uit het opschrift van hoofdstuk II.

Artikel 5.

1. In 3°, a) en b), dient de datum en het juiste opschrift te worden vermeld van de besluiten betreffende de brandveiligheidsnormen, welke volgens de gemachtigde ambtenaar in voorbereiding zijn.

2. Luidens artikel 7, 2°, van het decreet kan de vergunning worden geweigerd, geschorst of ingetrokken op grond van bepaalde strafrechtelijke veroordelingen van degene die moet instaan voor het "dagelijks" beheer van het terrein.

.../...

Bijgevolg schrijve men in de tweede volzin van 6° :
"... de aanstelling van de natuurlijke persoon die belast wordt met het dagelijks beheer van het terrein".

Artikel 6.

1. Het "bindend" advies waarvan sprake in paragraaf 3 (dat het derde lid wordt), is niet te verenigen met het bepaalde in artikel 4, § 1, van het decreet van 3 maart 1993 dat rechtstreeks aan de commissaris-generaal van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme de bevoegdheid geeft om de vergunning te verlenen, te weigeren, te schorsen of in te trekken "onder de voorwaarden en in de vorm bepaald door de Vlaamse regering".

Uit laatstvermelde bevoegdheid van de Vlaamse regering kan niet worden afgeleid dat zij de voormelde beslissingen van de commissaris-generaal afhankelijk kan maken van een bindend advies van de in paragraaf 2, 1°, bedoelde colleges van burgemeester en schepenen en van de in paragraaf 2, 2° en 3°, aangewezen ambtenaren van administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Men redigere paragraaf 3 dan ook als volgt :

"Het college van burgemeester en schepenen en de bovengenoemde ambtenaren brengen hun advies uit binnen zestig dagen na de datum van de ontvangstmelding bedoeld in § 1 (lees : in het eerste lid). Indien er binnen die

.../...

termijn geen advies wordt uitgebracht, wordt het advies geacht gunstig te zijn".

2. Ingeval dit met de bedoeling van de stellers van het ontwerp overeenstemt, kan in paragraaf 4 (lees : vierde lid) eveneens worden bepaald dat het advies van het technisch comité geacht wordt gunstig te zijn indien het niet binnen de gestelde termijn wordt uitgebracht.

3. Teneinde elke onzekerheid te vermijden in de rechtstoestand van een vergunningaanvrager over wiens aanvraag weliswaar binnen de gestelde termijn een beslissing is genomen, maar welke hem niet binnen die termijn is ter kennis gebracht, verwijze men in paragraaf 6 (lees : zesde lid) naar de kennisgeving in plaats van naar het verlenen of weigeren van de vergunning.

Men kan de bepaling dan als volgt redigeren :

"Bij gebreke aan kennisgeving binnen de in § 5 (lees : het vijfde lid) bedoelde termijn, wordt de vergunning geacht te zijn verleend voor de laagste categorie zoals vastgesteld krachtens artikel 4 (niet : artikel 7) van dit besluit".

.../...

Artikel 7.

1. Er kan worden overwogen in paragraaf 1 (lees : eerste lid) ook de wijzigingen te doen mededelen die het in aanmerking komen voor de vergunning zelf beïnvloeden, en niet enkel de wijzigingen die slechts de indeling betreffen.

Volgens de gemachtigde ambtenaar wil men in paragraaf 1 met de term "soort" verwijzen naar de indeling in kampeerterrein, kampeerverblijfpark, vakantiepark. Aangezien het begrip "soort" niet in het besluit wordt omschreven, verdient het aanbeveling, hetzij de voormelde begrippen zelf op te sommen in paragraaf 1, hetzij naar de omschrijvingen in artikel 1 te verwijzen.

2. Degene aan wie de exploitatie (niet "het beheer") van een terrein wordt overgedragen is uit hoofde van de overdracht alleen niet de nieuwe vergunninghouder, aangezien uit paragraaf 3 volgt dat een nieuwe vergunningsprocedure kan worden opgelegd.

Men redigere bijgevolg paragraaf 2 (lees : tweede lid) beter als volgt :

"Wanneer de exploitatie van het terrein wordt overgedragen of wanneer de vergunninghouder een andere persoon belast met het dagelijks beheer van het terrein, wordt het V.C.G.T. ... (verder zoals in het ontwerp)".

.../...

Uit het bepaalde in paragraaf 3 volgt dat het V.C.G.T. (lees : de commissaris-generaal van het V.C.G.T.) (1) na de kennisgevingen bedoeld in de paragrafen 1 en 2, kan beslissen, hetzij dat een nieuwe vergunningsprocedure moet worden aangevat, hetzij dat alleen bepaalde "dossierelementen" moeten worden voorgelegd. Het ontwerp bepaalt niet hoe in dat laatste geval verder wordt gehandeld en voorziet inzonderheid niet in het toezenden aan de vergunninghouder van enige beslissing in verband met de door hem ingediende "dossierelementen". De ontworpen regeling zou op dat punt moeten worden aangevuld.

Er zou bovendien moeten worden voorzien in een (overgangs)regeling voor het geval dat wordt beslist dat een nieuwe vergunningsprocedure moet worden gestart : er moet, meer bepaald, worden verduidelijkt of in dat geval de exploitatie mag worden verdergezet in afwachting van een definitieve beslissing over die nieuwe aanvraag.

In de tweede volzin van paragraaf 3 schrijve men : "Bij aanstelling door de vergunninghouder van een andere persoon die moet instaan voor het dagelijks beheer, dient in elk geval ...".

Artikel 8.

Het artikel is gedeeltelijk een herhaling van artikel 7, 1°, van het decreet, en is derhalve overbodig.

(1) Zie hiervoren, algemene opmerking 4.

Er dient tevens te worden opgemerkt dat de procedure voor de schorsing of intrekking van een vergunning nauwelijks is geregeld in het ontwerp. Bijvoorbeeld kan de vraag worden gesteld of daarbij de adviesverplichtingen gelden die moeten worden vervuld vooraleer de vergunning kan worden verleend.

Artikel 9.

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen legt aan elke administratieve overheid de verplichting op om eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk te motiveren. Het is af te raden in een lagere norm die verplichting te bevestigen.

Bijgevolg schrappe men de woorden "in een met redenen omklede brief".

Artikel 10.

Volgens de gemachtigde ambtenaar volstaat voor de kennisgeving een gewone brief en kunnen de woorden "via een aangetekende brief" worden weggelaten.

Artikel 11.

Duidelijkheidshalve kan in de inleidende zin geschreven worden wat volgt :

.../...

"De principiële vergunning bedoeld in artikel 5 van het decreet ...".

Artikel 12.

Volgens de gemachtigde ambtenaar dient de ontworpen bepaling te worden aangevuld als volgt : "en wordt medegedeeld zoals bepaald in artikel 10".

Artikel 13.

1. Overeenkomstig artikel 4, § 2, van het decreet kan de vergunningaanvrager of vergunninghouder bij de Vlaamse regering beroep instellen tegen de beslissingen tot "weigering, schorsing of intrekking van de vergunning".

Krachtens het ontworpen artikel 13 kan dit beroep meer bepaald worden ingesteld ingeval "de vergunning of de principiële vergunning geweigerd wordt" of wanneer "de vergunning tijdelijk of definitief ingetrokken (lees : geschorst of ingetrokken) wordt".

Artikel 4 van het ontwerp bepaalt dat "bij de toekenning van de vergunning ... het terrein in kwestie ... (wordt) ingedeeld in categorieën".

Aldus is betwisting mogelijk over de vraag of het bedoelde beroep ook openstaat tegen grievende beslissingen wat betreft de classificatie in categorieën, bijvoorbeeld

.../...

ingeval aan een vergunningaanvrager weliswaar een vergunning wordt verleend, doch in een lagere categorie dan die welke hij beoogde.

Het verdient aanbeveling de ontworpen bepalingen op dit punt te verduidelijken.

2. Het tweede lid redigere men duidelijkheidshalve als volgt :

"Het beroep moet binnen tien dagen na ontvangst van de bestreden beslissing bij aangetekend schrijven worden ingediend".

Artikel 14.

De gemachtigde ambtenaar gaat ermee akkoord in de tekst te verduidelijken dat de beroepscommissie enkel een advies uitbrengt. Het ontwerp laat na een termijn te bepalen waarbinnen deze commissie advies verleent.

De stellers zelf van het ontwerp beschouwen de in artikel 14 voor de hoorzitting bepaalde termijn van dertig dagen als kort aangezien zij in artikel 17 in een verlengingsmogelijkheid met dezelfde termijn voorzien : desgevallend kan eraan worden gedacht in artikel 14 de termijn waarbinnen de hoorzitting plaatsvindt en het advies wordt verleend, op zestig dagen vast te stellen.

Indien met deze laatste suggestie rekening wordt gehouden, kan de tekst als volgt worden geredigeerd :

"Binnen een termijn van zestig dagen na het indienen van het beroep geeft een beroepscommissie hierover advies, de indiener van het beroep of zijn vertegenwoordiger gehoord".

Artikel 15.

1. Men schrijve in de inleidende zin "De leden van de beroepscommissie worden benoemd" in plaats van "De bovenvermelde beroepscommissie wordt benoemd".

2. Omwille van de chronologie van de daarin bepaalde verrichtingen kan het tweede lid van artikel 15 beter worden overgebracht naar artikel 16 en daarin als een tweede lid worden opgenomen. Men schrijve in de eerste volzin van dat lid "brengt een advies uit bij meerderheid" in plaats van "neemt een beslissing bij meerderheid".

3. De beroepscommissie bestaat onder meer uit "twee leden van het technisch comité" en "een ambtenaar van de administratie van Gezondheidszorg". Krachtens artikel 6, §§ 2 en 4, van het ontwerp wordt bij de vergunningsaanvraag advies gevraagd van "de ambtenaar van de administratie Gezondheidszorg van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, aangesteld door de Vlaamse minister ..." en van "het technisch comité".

.../...

Het biedt weinig waarborgen voor een onbevangen oordeel dat dezelfde personen advies verlenen in de vergunningsprocedure en bij de behandeling van het administratief beroep.

Artikel 16.

De gemachtigde gaat ermee akkoord de woorden "als aan alle in het geding betrokken partijen" te schrappen.

Artikel 17.

Als op de hiervoren bij artikel 14 geformuleerde suggestie wordt ingegaan, kan dit artikel vervallen.

Artikel 18.

1. Men schrijve, overeenkomstig de in het decreet gehanteerde terminologie :

"Het beroep is opschortend wat de in het beroep-schrift vermelde beslissing betreft, tenzij ...".

2. Volgens de gemachtigde ambtenaar wordt met "de vergunning voor de aanleg van een nieuw terrein" de principiële vergunning op plan bedoeld. Het verdient de voorkeur deze laatste uitdrukking te gebruiken.

.../...

Artikelen 19 en 20.

Deze artikelen dienen logischerwijze onderling van plaats te wisselen.

Artikel 19.

1. Indien wordt ingegaan op de bij artikel 14 geformuleerde suggestie, schrappe men de woorden "eventueel verlengd bij toepassing van artikel 17 van dit besluit".

2. Men vervange de woorden "gaat men ervan uit dat het beroep aanvaard is" door "wordt het beroep geacht te zijn ingewilligd en de aangevraagde vergunning geacht te zijn verkregen".

Er kan worden opgemerkt dat bij gebreke van nadere verduidelijking van de rechtstoestand van de houder van de bedoelde stilzwijgend verleende vergunning, deze rechtsfiguur problemen oproept : deze "beslissing" wordt niet gemotiveerd, noch bekendgemaakt of ter kennis gebracht, en de rechtsbescherming van belanghebbende derden (bijvoorbeeld een nabuur) wordt beknot.

Artikel 20.

1. Zoals reeds werd opgemerkt bij artikel 9 van het ontwerp is een uitdrukkelijke vermelding van de formele motiveringsplicht niet wenselijk. Men schrappe derhalve de tweede volzin van dit artikel.

.../...

2. In tegenstelling tot het voordeel van de stilzwijgende vergunning dat reeds wordt gekoppeld aan het niet of laattijdig horen door de beroepscommissie (artikel 19), wordt dit gevolg niet verbonden aan het niet of buiten de gestelde termijn tussenkomen van de eigenlijke beslissing over het beroep. Het is de vraag of zulks met de bedoeling van de stellers van het ontwerp overeenkomt.

Artikel 21.

Luidens dit artikel "(zal het V.C.G.T.), binnen tien dagen nadat de minister zijn besluit bekendgemaakt heeft, ... de vergunning verlenen, weigeren of definitief of tijdelijk intrekken (lees : of schorsen of intrekken)".

Volgens de gemachtigde ambtenaar betreft de aan het V.C.G.T. opgedragen bevoegdheid louter de materiële uitvoering van de beslissing. Het artikel kan beter vervallen teneinde de indruk te vermijden dat het V.C.G.T. ter zake beslissingsbevoegdheid heeft.

Artikelen 26 en 27.

Normalerwijze volgen de overgangsbepalingen op de opheffingsbepalingen, zodat deze artikelen onderling van plaats dienen te worden verwisseld.

.../...

Artikel 26.

1. Het gebruik van de term "principiële vergunning" in de eerste volzin van paragraaf 1 is misleidend. Luidens artikel 5 van het decreet heeft de "principiële vergunning (op plan)" immers betrekking op nog te bouwen terreinen of de uitbreiding van bestaande terreinen, waarvoor de vergunning op grond van het decreet is verleend.

Er kan worden overwogen in onderhavig artikel de term "voorlopige vergunning" te hanteren.

2. De gemachtigde ambtenaar gaat ermee akkoord dat het artikel derwijze moet worden omgewerkt dat daarin rekening wordt gehouden met terreinen waarvoor reeds een vergunning werd afgegeven met toepassing van de wet van 30 april 1970, en die bovendien voldoen aan de voorwaarden van het nieuwe decreet of eraan kunnen voldoen op een kortere termijn dan drie jaar.

3. Niet de terreinen, maar de exploitanten van terreinen moeten worden uitgenodigd een vergunning aan te vragen.

Artikel 27.

Overeenkomstig artikel 11 van het decreet dient de Vlaamse regering de datum te bepalen waarop de wet van

.../...

30 april 1970 op het kamperen wordt opgeheven wat de Vlaamse Gemeenschap betreft. De gemachtigde is het ermee eens dat een dergelijke bepaling aan het ontwerp moet worden toegevoegd.

Tevens dienen de nog geldende besluiten die genomen werden ter uitvoering van de voormelde wet van 30 april 1970 en die niet meer dienstig zijn onder de nieuwe regeling, expliciet te worden opgeheven. De nog geldende besluiten zijn (naast het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 betreffende het kamperen, dat wordt opgeheven door artikel 27) :

- het koninklijk besluit van 20 juli 1970 betreffende het Comité van advies voor het kampeerwezen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 maart 1978 en 13 september 1978;
- het koninklijk besluit van 16 mei 1972 tot bepaling van de publiekrechtelijke rechtspersonen voor wie de kampeervergunning wordt afgegeven door de Minister die het toerisme in zijn bevoegdheid heeft of door zijn gemachtigde;
- het ministerieel besluit van 22 juni 1972 houdende aanwijzing van de ambtenaren en aangestelden van het Ministerie van Landbouw die ermede belast zijn de overtredingen bedoeld in artikel 9, §§ 1 en 2, van de kampeerwet van 30 april 1970, op te sporen en bij middel van processen-verbaal vast te stellen;

.../...

- het ministerieel besluit van 1 december 1972 getroffen in uitvoering van artikelen 4, § 3, en 10, van de wet van 30 april 1970 op het kamperen;
- en het ministerieel besluit van 30 november 1979 waarbij machtiging wordt verleend aan de ambtenaar die bevoegd is om de kampeervergunning af te geven wanneer deze wordt aangevraagd door een van de publiekrechtelijke rechtspersonen, bepaald bij het koninklijk besluit van 16 mei 1972.

Men redigere artikel 27 bijgevolg als volgt :

"Opgeheven worden wat de Vlaamse Gemeenschap betreft :

- de wet van 30 april 1970 op het kamperen;

- ...

...".

Men vermeldde daarbij na de aangehaalde wet, de koninklijke besluiten, in chronologische volgorde en vervolgens de ministeriële besluiten, eveneens in chronologische volgorde. Telkens vermeldde men de wijzigende besluiten.

Artikel 28.

Volgens de gemachtigde is het de bedoeling dat het ontworpen besluit pas in werking treedt wanneer het besluit

.../...

(of de besluiten) met betrekking tot de brandveiligheidsnormen in werking is (zijn) getreden. Aangezien een inwerkingtreding niet noodzakelijk plaatsvindt tien dagen na de bekendmaking, schrijve men beter - rekening houdend met de derde algemene opmerking - wat volgt :

"Dit besluit treedt in werking op dezelfde dag als het besluit (de besluiten) van de Vlaamse regering van ... tot vaststelling van ... (datum en opschrift)".

Indien een latere datum wordt beoogd, schrijve men :

"Dit besluit treedt in werking ... dagen na de dag waarop het besluit (de besluiten) van de Vlaamse regering van ... in werking treedt (treden)".

Artikel 29.

In de uitvoeringsbepaling moeten de ministers met hun volledige titel worden vermeld.

Men schrijve ",ieder wat hem betreft," in plaats van "ieder wat hen betreft".

Slotopmerking.

De opheffing van de wet van 30 april 1970 op het kamperen heeft ook tot gevolg dat de kampeerwetgeving geen

.../...

rechtsgrond meer biedt om bij spoedeisende gevallen de onmiddellijke sluiting van de terreinen te bevelen (artikel 12 van deze wet) en om het kamperen buiten vergunde kampeerterreinen te regelen (artikel 7).

De vraag rijst of dit gevolg door de stellers van het ontwerp is bedoeld.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	A. ALEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. R. THIELEMANS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.